

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-939/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Milene Vukelić-Margan predsjednice vijeća, Helene Vlahov Kozomara članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Ingrid Bučković članice vijeća, u izvanparničnom predmetu jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Zlatka Vanjura, Novo Selo Lasinjsko 69, Lasinja, OIB: 71276650948, odlučujući o žalbi vjerovnika Eko-flor plus d.o.o. iz Oroslavja, Mokrice 180 c, OIB OIB: 50730247993, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković & Partneri, odvjetnicima iz Zagreba, izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj 18 Sp-1596/2019 od 26. studenoga 2019., u sjednici vijeća održanoj 22. travnja 2020.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba vjerovnika Eko-flor plus d.o.o. kao neosnovan i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj 18 Sp-1596/2019 od 26. studenoga 2019.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja u točki otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Zlatka Vanjura iz Lasinje, Novo Selo Lasinjsko 69, (dalje potrošač).

U točki II. izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III. izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike EKO-FLOR PLUS d.o.o., Republiku Hrvatsku, Gradsko stambeno komunalno gospodarstvo Zagreb, Zagrebački Holding d.o.o., Eos matrix d.o.o. i Hrvatski telekom d.d.,

Protiv tog rješenja žali se vjerovnik Eko Flor Plus d.o.o. zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Bitnu povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. toč. 11. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19 – dalje: ZPP), a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17 – dalje: SZ) u vezi s čl. 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15 i 67/18 - dalje: ZSP) nalazi u tome što obrazloženje rješenja ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, osobito jer je izreka nerazumljiva, te proturječi razlozima pobijanog rješenja, a o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava. U žalbi u bitnom navodi da stečajni dužnik nije dostavio popis svoje imovine, pa je sud trebao obustaviti postupak stečaja potrošača, iz razloga što je odredbom čl. 79. m. st. 1. t. 5. ZSP-a propisano da će sud to izvršiti ako se prema odredbama tog Zakona smatra da je potrošač nepošten. S obzirom da iz podataka koje je pribavio sud o postojanju imovine potrošača, proizlazi, da potrošač ima imovinu koju nije naveo u popisu imovine niti je isti dostavio sudu, da je evidentno kako potrošač nije postupio sukladno odredbi čl. 79.b st.2. ZSP-a. Činjenicu da potrošač nije postupio sukladno navedenoj zakonskoj odredbi, vjerovnik smatra jedinom relevantnom da sud postupi na način da obustavi jednostavni postupak stečaja potrošača sukladno odredbi čl. 79. m. st. 5. ZSP-a. Shodno navedenom stečajni vjerovnik naglašava da je čl. 2. st. 1. ZSP-a izričito propisano da je cilj Zakona o stečaju potrošača da se poštenog potrošača oslobodi od obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodijele prikupljenih sredstava vjerovnicima. Nadalje, navodi da je odredbom čl. 2.st.2. ZSP-a propisano da poštenje potrošača utvrđuje sud uzimajući u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača te njegova ponašanja tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja, u skladu sa ZSP-a.

Predlaže pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Žalba nije osnovana.

Donošenjem pobijanog rješenja nije počinjena bitna povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. u vezi s čl. 381. ZPP-a, a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu čl. 10. SZ-a u vezi s čl. 23. ZSP-a jer izreka rješenja je jasna, rješenje sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu ni nejasni ni proturječni kako međusobno tako ni stanju spisa, pa je rješenje moguće ispitati.

Pazeći po službenoj dužnosti povodom izjavljene žalbe na postojanje neke druge od bitnih povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. u vezi s čl. 381. ZPP-a, a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. SZ-a u vezi s čl. 23. ZSP-a, ovaj sud je utvrdio da donošenjem pobijanog rješenja nije počinjena ni jedna od tih povreda.

Naime, sud prvog stupnja utvrđuje da na dan podnošenja prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača potrošač je bio u blokadi 1766 dan, dok je na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača (26. studenoga 2019.) bio u blokadi 2027 dana, te da ima evidentirane tri neizvršene osnove za plaćanje koje po osnovi glavnice iznose 2.046,48 kn i šest osnova za plaćanje koje je FINA

prestala izvršavati temeljem odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 68/18) koja po osnovi glavnice iznose 9.268,64 kn, da se potrošač nije očitovao da se sukladno odredbi čl. 79.c. st. 2. ZSP-a smatra da je suglasan, a potrošač nije dostavio popis svoje imovine, a provjerom je utvrđeno da je potrošač imao dohotke i primitke u razdoblju od 1. siječnja 2019. do 30. rujna 2019. u iznosu od 18.974,20 kn po osnovi nesamostalnog rada, u razdoblju od 1. siječnja 2018. do 31. prosinca 2018. u iznosu od 24.509,56 kn po osnovi dohotka od nesamostalnog rada, u razdoblju od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017. u iznosu od 23.731,47 kn po osnovi nesamostalnog rada i u razdoblju od 1. listopada 2016. do 31. prosinca 2016. u iznosu od 5.846,64 kn po osnovi nesamostalnog rada, da ima evidentirana tri transakcijska računa (dva kod Zagrebačke banke d.d. i jedan kod Hrvatske poštanske banke d.d. na kojima sredstva nisu izuzeta, ali su računi blokirani, te jedan račun kod Zagrebačke banke d.d. na kojem su sredstva potpuno izuzeta od ovrhe (zaštićeni račun), također je utvrđeno da je potrošač evidentiran kao vlasnik osobnog automobila VW Polo, proizveden 1997., a objavljen 1. lipnja 2019., dok nije evidentiran kao vlasnik druge imovine.

Stoga zaključuje da potrošač nema imovine iz koje bi se mogli namiriti vjerovnici, pa utvrđuje da su ispunjene zakonske pretpostavke iz odredbe čl. 79.g st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja te istovremene oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje, u odnosu na vjerovnike iz čl. 79.a ZSP-a primjenom odredbom čl. 79.g st. 4. ZSP-a.

Na utvrđeno činjenično stanje pravilno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo kad je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača i kada je oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na navedenog vjerovnika.

U odgovoru na žalbene navode vjerovnika treba kazati da je odredbom čl. 2. st. 1. ZSP, doista propisan cilj Zakona o stečaju potrošača, da se poštenog potrošača oslobodi obveza, i da se poštenje potrošača prema čl. 2. st. 2. ZSP utvrđuje uzimajući u obzir ponašanje potrošača prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka stečaja potrošača, te njegovo ponašanje tijekom sudskog postupka i razdoblja provjere ponašanja, te nastavno cijeneći odredbu čl. 79.b. st. 4. ZSP o odgovornosti potrošača za davanje neistinitog i nepotpunog popisa imovine, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio ispunjenost pretpostavki za donošenje pobijanog rješenja, jer se samo potrošača koji je dostavio popis svoje imovine, a koji popis je neistinit i netočan, ima smatrati nepoštenim, a ne i potrošača koji takav popis po pozivu nije dostavio.

Naime, presumpcija nepostojanja imovine potrošača primjenjuje se samo u situaciji kada je potrošač dao izričitu suglasnost za postupak ali nije popisao imovinu (čl. 79.c st. 3. ZSP-a). U situaciji kad potrošač se ne očituje na poziv Fina-e iz čl. 79.b ZSP-a, pa se smatra da je suglasan da se provede jednostavni postupak stečaja nad njegovom imovinom na temelju odredbe čl. 79.c st. 2. ZSP-a ne primjenjuje se zakonska presumpcija o nepostojanju ovršive imovine potrošača. U opisanoj situaciji i pod pretpostavkom da se utvrdilo da postoji ovršiva imovina navedenog potrošača, a što ovdje nije slučaj, takav potrošač bi se smatrao poštenim. Pritom treba dodati da vjerovnik potrošača nije u povodu poziva iz oglasa od 11. lipnja 2019. objavljenog na mrežnoj stranici e-oglasne ploče suda, obavijestio sud o

postojanju imovine potrošača. Stoga navod vjerovnika u žalbi da bi potrošač imao neku imovinu odnosno da bi bio nepošten, predstavlja novu činjenicu, a prema odredbi čl. 352. st. 1. ZPP-a u žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i rješenje suda prvog stupnja potvrditi, a kako je odlučeno u izreci ovog rješenja pozivom na odredbu iz čl. 380. toč. 2. ZPP-a, a koji se ovdje primjenjuje pozivom na odredbu iz čl. 10. SZ-a u vezi s čl. 23. ZSP-a.

U Rijeci 22. travnja 2020.

Predsjednica vijeća

Milena Vukelić-Margan

Broj zapisa: **17895-7fb18**

Kontrolni broj: **0d643-6d9e9-7960a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MILENA VUKELIĆ-MARGAN, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.